

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku L. B. i J. Ł. – B.
przy uczestnictwie E. [...] Spółki Akcyjnej w G.
o ustanowienie służebności przesyłu,
w dniu 14 stycznia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 12 lutego 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawcy w skardze kasacyjnej zarzucili postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 12 lutego 2015 r. naruszenie art. 172, 336 i 338 k.c. oraz art. 387 § 1 i 2¹ w związku z art. 328 § 2 i art. 391 § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnili występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

1) czy możliwe jest zasiedzenie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesylu przez przedsiębiorstwo państwowe, które korzystając z nieruchomości w zakresie niezbędnym do eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych wykonywało jedynie uprawnienia należące do sfery mienia państwowego, co odpowiadało dzierżeniu w rozumieniu art. 338 k.c.,

2) czy zarząd mieniem państwowym przez przedsiębiorstwo państwowe w imieniu Skarbu Państwa stanowił posiadanie samoistne, czy też inny rodzaj władztwa,

3) konsekwencji dla sprawy wejścia w życie ustawy z dnia 29 września 1990 r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości (Dz.U.1990.79.464).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Żadna z kwestii wskazanych przez wnioskodawców nie jest zagadnieniem tego rodzaju.

Według ugruntowanego w orzecznictwie poglądu, zasada jednolitego funduszu własności państwowej odnosiła się także do posiadania. W wyniku jej obowiązywania Skarb Państwa był nie tylko właścicielem, ale i posiadaczem rzeczy znajdujących się w zarządzie państwowych osób prawnych. W rezultacie, jeżeli nieruchomość pozostająca w zarządzie państwowej osoby prawnej nie była przedmiotem własności państwowej, jej zasiedzenie w razie ziszczenia się przesłanek przewidzianych w art. 172 k.c. mogło nastąpić nie przez państwową osobę prawną sprawującą zarząd, lecz przez Skarb Państwa. To samo odpowiednio dotyczyło zasiedzenia służebności gruntowej, jak i służebności o treści odpowiadającej służebności przesylu, gdy posiadaczem takiej służebności bez tytułu prawnego, obciążającej nieruchomość niepaństwową, była państwowa osoba prawna (zob. np. orzeczenia sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2008 r., II CSK 314/08 i 21 maja 2015 r., IV CSK 514/14). W sprawie Sąd prawidłowo przyjął

zgodnie z tym poglądem, że zasiedzenie w 1985 r. służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu w związku z korzystaniem przez przedsiębiorstwo państwowe z cudzego gruntu nastąpiło na rzecz Skarbu Państwa.

W powyższych okolicznościach wszystkie zagadnienia prawne podniesione w skardze kasacyjnej wnioskodawców nie mają w sprawie doniosłości.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

I.n